

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

11. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie w dniu 17 września 2012 r. 514 więźniów, w tym 90 więźniów politycznych, oraz uwolnienie w dniu 19 listopada 2012 r. 66 więźniów, w tym co najmniej 44 więźniów politycznych, w ramach amnestii, która zbiegła się z wizytą prezydenta USA Baracka Obamy w Birnie/Mjanmie; wzywa rząd Mjanmy do uwolnienia wszystkich pozostałych więźniów sumienia, wyjaśnienia dokładnie, ilu nadal pozostaje w areszcie, i podjęcia kroków mających na celu reintegrację społeczną uwolnionych więźniów;

12. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady w sprawie Birnie/Mjanmy z dnia 23 kwietnia 2012 r., które obejmują zawieszenie środków ograniczających nałożonych na rząd, z wyjątkiem embarga na broń, oraz wolę dalszego wspierania przez UE przemian w kraju; mając na uwadze, że podstawowe obawy UE wiążą się z kwestiami praw człowieka, takimi jak pomoc w procesie reform, przyczynianie się do rozwoju gospodarczego, politycznego i społecznego i zagwarantowanie rządów prawa i podstawowych wolności, w szczególności wolności słowa i zgromadzeń; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną wizytę przewodniczącego Komisji Europejskiej i natychmiastowe zwiększenie przez Komisję środków na pomoc humanitarną dla ludności stanu Arakan w 2012 r.;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Birnie/Mjanmy, Wysokiej Przedstawiciel UE, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN, Sekretarzowi Generalnemu Wspólnoty Narodów, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Birnie/Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2012)0465

Sytuacja migrantów w Libii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji migrantów w Libii (2012/2879 (RSP))

(2015/C 419/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do niej z 1967 r.,
- uwzględniając ratyfikację przez Libię w dniu 25 kwietnia 1981 r. konwencji Unii Afrykańskiej regulującej szczególne aspekty problemów uchodźców w Afryce,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów oraz protokół do niej dotyczący ustanowienia Afrykańskiego Trybunału Praw Człowieka i Ludów, ratyfikowane przez Libię odpowiednio w dniu 26 marca 1987 r. i 19 listopada 2003 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libii, w szczególności rezolucję z dnia 15 września 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając pakiet EPS dotyczący Libii z dnia 15 maja 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w regionie Sahelu pod względem praw człowieka i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 23 lipca 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0386.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0263.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 19 lipca 2012 r. oraz z dnia 3 listopada 2012 r. w sprawie Libii,
 - uwzględniając raport sekretarza generalnego Misji ONZ ds. Wspierania Libii przyjęty w dniu 30 sierpnia 2012 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w lipcu 2012 r. przeprowadzono w Libii pierwsze demokratyczne i wolne wybory w nadzwyczaj spokojny i zdyscyplinowany sposób; mając na uwadze, że w dniu 9 sierpnia 2012 r. po raz pierwszy w historii kraju miało miejsce pokojowe przekazanie władzy przez Przejściową Radę Narodową Powszechnemu Kongresowi Narodowemu, którego zadaniem jest przyjęcie konstytucji i innych podstawowych reform ustawodawczych;
- B. mając na uwadze, że pierwszy od ponad pięćdziesięciu lat libijski rząd sformowany w następstwie demokratycznych wyborów został zaprzysiężony w dniu 14 listopada 2012 r.;
- C. mając na uwadze, że Libia ma przed sobą okres porewolucyjny, pełen wyzwań, których zakres obejmuje kwestie bezpieczeństwa (rozbrojenie, demobilizację i reintegrację (DDR) rewolucyjnych oddziałów zbrojnych oraz reformę krajowej armii, policji, służby granicznej i innych państwowych służb bezpieczeństwa), pojednanie narodowe, przejściowy wymiar sprawiedliwości oraz egzekwowanie praworządności i poszanowania praw człowieka, aż po konieczność podjęcia wielu innych reform o zasadniczym znaczeniu dla budowy instytucji demokratycznych i demokratycznego państwa;
- D. mając na uwadze, że w przeszłości Libia opierała się w sektorach obejmujących ochronę zdrowia, edukację, rolnictwo, usługi hotelowo-gastronomiczne i sprzątanie na pracownikach migrujących; mając na uwadze, że Libia nadal stanowi główne centrum dla osób ubiegających się o azyl i dla uchodźców uciekających przed konfliktami w Afryce, Azji i na Bliskim Wschodzie;
- E. mając na uwadze, że możliwości kontrolowania przez władze napływu osób przez większą część liczącej 4 378 km granicy lądowej Libii są niezwykle ograniczone;
- F. mając na uwadze, że w czasie rządów pułkownika Kaddafiego w Libii pracowało od 1,5 do 2,5 miliona obcokrajowców; mając na uwadze, że od wybuchu walk o wyzwolenie w dniu 17 lutego 2011 r. wielu migrantów wcielono siłą do grup najemników pod przywództwem Kaddafiego i wielu z nich przebywa obecnie w więzieniu bez rozprawy sądowej lub uciekło z kraju; mając na uwadze, że według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji do końca listopada 2011 r. około 800 000 migrantów uciekło już z kraju do państw ościennych, ale wielu z nich powróciło, wielu też przybyło w międzyczasie;
- G. mając na uwadze, że w Libii stale dochodzi do naruszania lub gwałcenia praw człowieka migrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców oraz mając na uwadze, że cudzoziemcy nieposiadający dokumentów nadal zagrożeni są wyzyskiem, przejawami rasizmu, arbitralnym zatrzymaniem, biciem i torturami, również w więzieniu;
- H. mając na uwadze, że obcokrajowcy w Libii są nadal szczególnie narażeni na wykorzystywanie z powodu braku nadzoru nad bezpieczeństwem, rozprzestrzeniania broni, braku krajowych przepisów dotyczących azylu i pracowników migrujących, nieodpowiedniego systemu sądowego oraz słabości rządów; mając na uwadze, że obcokrajowcy, w tym kobiety ciężarne, kobiety z małymi dziećmi oraz dzieci bez opieki przebywające razem z dorosłymi, są przetrzymywani w niezliczonych ośrodkach zatrzymań przeznaczonych specjalnie dla nielegalnych migrantów lub są bezpośrednio przetrzymywani przez oddziały zbrojne;
- I. mając na uwadze, że w ostatnich raportach wydanych przez Międzynarodową Federację Praw Człowieka, Migreurop, Amnesty International oraz Justice Without Borders for Migrants (JWBM) w oparciu o szereg dochodzeń przeprowadzonych w Libii w 2012 r. podkreślono ciągle maltretowanie migrantów przetrzymywanych w ośmiu ośrodkach w Kufrze, Trypolisie, Benghazi i w Górach Nafusa;
- J. mając na uwadze, że Libia nie ratyfikowała jeszcze konwencji ONZ z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców;
- K. mając na uwadze, że UNHCR, choć już obecny, nie posiada jeszcze statusu prawnego w Libii;
- L. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wznowiły rozmowy z Libią na temat kontroli migracji;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

M. mając na uwadze, że w pełni funkcjonujący i demokratyczny rząd w Libii jest warunkiem wstępnym podjęcia przez UE, ONZ i innych partnerów międzynarodowych negocjacji na temat umów o współpracy z Libią;

1. z zadowoleniem przyjmuje inaugurację pierwszego rządu libijskiego, który otrzymał legitymację w wyniku demokratycznych wyborów, oraz zachęca członków rządu do zdecydowanych działań na rzecz budowy podstaw demokratycznej, odpowiedzialnej i dobrze funkcjonującej struktury państwowej w Libii; wzywa wszystkie podmioty międzynarodowe, w szczególności UE, do gotowości do udzielenia rządowi libijskiemu i Powszechnemu Kongresowi Narodowemu (PKN) pomocy w tym wymagającym ogromu pracy zadaniu;

2. wzywa Libię do przyjęcia i wprowadzenia w życie przepisów zgodnych z jej zobowiązaniami międzynarodowymi, w szczególności w zakresie dbałości o poszanowanie powszechnych praw człowieka; przyznaje jednak, że działania te będą wymagały czasu, wzięwszy pod uwagę, że nowo wybrany rząd został dopiero zaprzysiężony; dostrzega, że przewyciężenie tragicznego dziedzictwa reżimu Kaddafiego, który opierał się na ucisku, będzie wymagało zdecydowanych działań i odpowiedniego szkolenia, dopóki nie zostanie wprowadzony w pełni rozliczalny, oparty na prawie system sądowy i system bezpieczeństwa;

3. wyraża zaniepokojenie szczególnie niepewną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa i praw człowieka obcokrajowców przebywających obecnie w Libii, zwłaszcza przybywających z Afryki subsaharyjskiej i Afryki Wschodniej w poszukiwaniu pracy lub azylu politycznego oraz tych, którzy nadal są uwięzieni; jest szczególnie zaniepokojony warunkami życia i traktowaniem migrantów przetrzymywanych w ośrodkach zatrzymań, zwłaszcza w Kufrze, Trypolisie, Benghazi i w Górach Nafusa;

4. wyraża głębokie zaniepokojenie ekstremalnymi warunkami przetrzymywania obcokrajowców, w tym kobiet i dzieci, wśród których znajduje się wiele ofiar przemocy na tle seksualnym i płciowym, a także brakiem możliwości odwołania się przez nich do odpowiednich ram prawnych i brakiem ochrony, co prowadzi do bezterminowego przetrzymywania i braku możliwości odwołania się od nakazu deportacji;

5. wzywa władze Libii do ochrony wszystkich obywateli zagranicznych, niezależnie od ich statusu imigracyjnego, przed przemocą, wyzyskiem, groźbami, zastraszaniem i wykorzystywaniem;

6. wzywa rząd Libii i PKN do przyjęcia przepisów i przekazania wszystkim strukturom krajowym i lokalnym odpowiednich instrukcji, aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie, niedyskryminowanie i niezbędną ochronę wszystkim uchodźcom, osobom ubiegającym się o azyl i migrantom, ze szczególnym zwróceniem uwagi na bezpieczeństwo i prawa kobiet i dzieci;

7. oczekuje, że nowe władze libijskie bez zwłoki ratyfikują konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do niej z 1967 r., a także przyjmą przepisy w sprawie azylu spójne z prawem międzynarodowym i normami międzynarodowymi;

8. wzywa nowe władze Libii do natychmiastowego przyznania UNHCR statusu prawnego i ułatwienia jego pracy; zachęca do ściślejszej współpracy między UE, UNHCR i innymi agencjami ONZ zaangażowanymi w działania po zakończeniu konfliktu;

9. wzywa nowe władze Libii do ułatwienia pracy wszelkich organizacji, które mogą pomóc w ochronie i wspieraniu osób ubiegających się o azyl, uchodźców i migrantów;

10. zachęca Libię do wprowadzenia w życie przepisów regulujących wjazd i pobyt obywateli zagranicznych w kraju, w tym dobrze działającego systemu azylowego; apeluje do UE, aby udzieliła sąsiadującej z nią Libii technicznej i politycznej pomocy w tym zadaniu, między innymi środków w celu poprawy warunków w istniejących ośrodkach zatrzymań;

11. zwraca się do Libii, aby wcieliła w życie status prawny pracowników migrujących w Libii, przyznający im pełną ochronę, jeśli chodzi o poszanowanie ich praw człowieka, w tym praw pracy, zgodnie z odpowiednimi normami MOP;

12. wzywa UE i jej państwa członkowskie do rozważnego postępowania podczas negocjowania z nowymi władzami Libii przyszłych umów o współpracy i porozumień o kontroli migracji oraz do dopilnowania, aby takie porozumienia zawierały skuteczne mechanizmy monitorowania ochrony praw człowieka migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl;

13. apeluje do zagranicznych przedsiębiorstw pracujących w Libii, w szczególności do przedsiębiorstw europejskich, aby dbały o przestrzeganie w pełni zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw jako pryncypialnej zasady polityki w całej ich działalności, a w szczególności zapewniały stosowanie zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wobec pracowników migrujących;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi Libii i PKN, sekretarzowi generalnemu ONZ, Lidze Państw Arabskich i Unii Afrykańskiej.
